

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

บ้านอินกักบ้าเรียนพิเศษ

การบ้านการเรียนพิเศษของนักเรียนไม่ได้มี แต่เฉพาะในบ้านเราเท่านั้น ในฮ่องกงและ เกาหลีใต้ก็มีเรื่องราวที่น่าเหลือเชื่อกว่าเป็นอัน มาก

อาจารย์ติวชื่อดังในฮ่องกงล้วนเป็นเศรษฐี พันล้าน ไม่ว่าเศรษฐิกิจจะย้ายแคว้นไหนก็ไม่ ถูกกระทบแม้เท่ารอยแฉวงชวน หน้าตาของ อาจารย์เหล่านี้จะปรากฏอยู่บนแผ่นป้าย โฆษณาขนาดใหญ่ริมถนน อยู่ข้างรถเมล์ ข้าง รถแท็กซี่ ไม่ต่างไปจากตาราทีวีหรือโทรทัศน์ แต่อย่างใด

ลองดูตัวเลขกันก่อน สื่อฮ่องกงรายงานว่า อาจารย์ที่อุป 20 คน ในวงการติวนี้ แต่ละคน มีรายได้มากกว่า 10 ล้านเหรียญฮ่องกง (44 ล้านบาท) ต่อเดือน แต่ละคนขับรถหรู มีบ้าน ใหญ่โต และแต่ละคนแต่งตัว แต่งหน้าทำผม กันราวกับเดินออกมาจากนิตยสารแฟชั่นฝรั่ง

เด็กฮ่องกงราว 300,000 คน ทั้งในชั้น ประถมและมัธยมเข้าโรงเรียนติว โดยจ่ายเงิน ค่าเรียนประมาณคนละ 1,000 เหรียญฮ่องกง (4,400 บาท) ต่อเดือน จนทำให้ธุรกิจนี้มี ขนาดใหญ่โตถึง 3,600 ล้านเหรียญฮ่องกง (15,840 ล้านบาท) ต่อปี

เพื่อรับมือกับความต้องการของเด็กที่มี มากมาย โรงเรียนติวกว่า 800 แห่งแข่งขันกัน แย่งชิงเด็ก ในจำนวนนี้มีอยู่ 4 โรงเรียนใหญ่ ที่มีสาขาอยู่รอบเกาะและบนฝั่งเกาลูน และ เพื่อให้ได้เด็กมาเรียนครูจึงต้องไม่ธรรมดา ต้องเก่งทั้งเรื่องการพูดโน้มน้าว วิธีการสอน เนื้อหาการสอน กลยุทธ์ในการตอบข้อสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าตาและการแต่งกาย

ครูสุดดังของโรงเรียนติวพิเศษใหญ่แห่ง หนึ่งบอกว่าโรงเรียนติวก็น่าเหมือนกับโมเดลลิง เอเยนซี และครูผู้สอนก็เหมือนกับนักแสดงที่ ต้องทำให้คนดูคือเด็กพอใจ ถึงแม้คำดูการ แสดงจะแพงไม่น้อย แต่พ่อแม่ก็ยินดีจ่ายเพื่อ ให้ลูกได้เข้าเรียนในโรงเรียนชั้นดี (ร้อยละ 50 ของเด็กประถม และร้อยละ 70 ของเด็ก มัธยมปลายเรียนโรงเรียนพิเศษ) เพื่อว่าต่อ ไปจะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้

ฮ่องกงว่าบ้านกักบ้าพอควรแล้ว แต่เกาหลีใต้ นั้นไปสุดโต่งกว่าเพราะมีจำนวนนักเรียนมาก กว่าอย่างเทียบกันไม่ได้ ในทศวรรษ 1990 Son Joo-eun เป็นเจ้าของโรงเรียนติวสำหรับลูก คนรวยให้เข้ามหาวิทยาลัยตั้ง วันหนึ่งก็เกิด แรงบันดาลใจว่าน่าจะช่วยลูกคนจนด้วย โครงการสอนติวแบบ on-line (อินเทอร์เน็ต ในเกาหลีใต้) นั้นสุดยอดทั้งความเร็วและความ นิยมของประชาชนในทุกเรื่องตั้งแต่ทีวี ซอปปิง เรียนหนังสือ ค้นคว้า หาความรู้ความสนุกสนาน เล่นการพนัน ฯลฯ) จึงเกิดขึ้น

Megastudy.net บริการติว on-line ของ Son Joo-eun เกิดขึ้นในปี 2000 และโดนใจ คนเกาหลีที่บ้าปริญญากับอินเทอร์เน็ต อีกทั้ง รายได้ของคนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับว่าเข้าเรียน มหาวิทยาลัยใด ดังนั้น พ่อแม่จึงโอดลงมา

เล่นเพื่อให้ลูกเข้ามหาวิทยาลัยตามที่หวังได้ บริษัทนี้ในเวลาไม่กี่ปีก็กลายเป็นยักษ์ใหญ่ ทางติว on-line ปีหนึ่งเขามีรายได้ถึง 720 ล้านวอน (22 ล้านบาท)

Megastudy มีเด็กนักเรียนมัธยมปลาย 2.8 ล้านคน เป็นลูกค้า (เท่ากับประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนมัธยมปลายทั่วประเทศ) เด็ก เหล่านี้ได้เรียนกับครูติวชั้นยอดที่สรรหามา สอนโดยคำเรียน แต่ลัทธิที่ถูกกว่าเรียนที่ โรงเรียนจริงหลายเท่า (ถึงแม้ในที่สุดสำหรับ บางคนอาจต้องจ่ายมากกว่าไปเรียนที่โรงเรียน เพราะวิชาหนึ่งถูกทอนลงไปเป็นหลายวิชา ย่อยเพื่อสร้างรายได้)

ในเกาหลีใต้ เด็ก 8 ใน 10 คนของชั้น ประถมและมัธยมเรียนโรงเรียนติว ทั้ง on-line และไปโรงเรียนจริง ค่าใช้จ่ายการศึกษาใน ส่วนที่พ่อแม่ต้องจ่ายเองนั้นสูงมาก ในแต่ละ ปีรัฐบาลใช้งบประมาณสำหรับการศึกษา ประมาณ 55 ล้านๆ วอน แต่พ่อแม่ต้องจ่าย เองอีกประมาณ 20 ล้านๆ วอน ซึ่งข้อเท็จจริง นี้ทำให้ครอบครัวที่มีฐานะได้เปรียบเหนือ ครอบครัวอื่นเป็นอันมาก เนื่องจากโรงเรียน ติวได้ผล (ไม่ได้ผลจริงใครจะไปเรียนกัน ขนาดนี้) จนคนเกาหลีบอกว่าในปัจจุบัน “มังกรขึ้นมาจากท่อน้ำทิ้ง” นั่นอย่าไปหาเลย มันไม่มีอีกแล้ว

Megastudy เก็บค่าเรียนเฉลี่ย 40,000- 50,000 วอน (1,200-1,500 บาท) ต่อวิชา on- line ซึ่งมีอยู่นับพันๆ วิชาให้เลือก (โรงเรียน ติวจริงแพงกว่านี้ประมาณ 5 เท่าตัว หรือ ประมาณ 200,000-250,000 วอน หรือ 6,000- 7,500 บาทต่อวิชา)

คนเกาหลีใต้บ่นกันมากเรื่องข้อเสียเปรียบ ของครอบครัวที่ไม่ร่ำรวย ไม่มีเงินให้ลูกไป เรียนพิเศษได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงจัดตั้งโครงการ EBS หรือติว on-line แบบฟรีให้ แต่ นักเรียนก็ไม่ชอบ บอกว่าสู้ของเสียเงินไม่ได้ (เพราะไม่ได้จ่ายเงินเอง) เด็กบอกว่าโรงเรียน สอนพิเศษเอกชนแจ่มกว่ามาก

ที่เด็กบอกอย่างนี้ก็ด้วยเหตุผลคล้ายกับ เด็กฮ่องกงคือ ครูหน้าตาดี แต่งผมใส่เสื้อผ้า สวยงามราวกับเป็นดาราดัง เด็กบอกว่าไม่ยาก เห็นหน้าครูที่น่าเอ็นดูเหมือนที่โรงเรียนอีก และ อีกทั้งทำให้สอบเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อ เสียงได้ดังประสงค์อีกด้วย

เหตุใดโรงเรียนติวจึงรุ่งเรืองในเอเชีย (ญี่ปุ่น ฟิลิปปีนส์ อินโดนีเซีย จีน ฯลฯ) ก็อยู่ใน สถานะเดียวกัน? คำตอบก็อาจเป็นว่า (ก) พ่อแม่และตัวเด็กบ้าสถาบัน เนื่องจากความ รู้สึกและความจริงที่ว่าหากเข้าสถาบันดังได้ก็ จะสบายไปตลอดชีวิตเพราะเครือข่าย โอลด์บอยด์มันจะช่วยกัน ซึ่งที่เป็นดังนี้ก็ เพราะสังคมเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในระบบที่ผู้คนได้ ดีเพราะความสามารถอย่างแท้จริง (ข) การ ออกข้อสอบ ดังเช่นปรนัยเปิดช่องให้กลยุทธ์ ของการตอบข้อสอบมีบทบาทสำคัญต่อการได้

คะแนน โรงเรียนติวเข้าใจเรื่องนี้ดีกว่าจึงให้ คำแนะนำที่ได้ผล (ค) เด็กเรียนพิเศษตามๆ กันไปเพราะหากไม่ไปเรียนก็จะรู้สึกตัวตัวเอง ตามเพื่อนไม่ทัน เพื่อนรู้ในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ และอาจสอบเข้าไม่ได้ (ง) ในบางโรงเรียน เป็นหนทางหาเงินพิเศษของครู เด็กถูกกดดัน ให้ไปเรียนพิเศษกับครูและที่ร้ายกว่านั้นก็คือ ครูออกข้อสอบจากสิ่งที่สอนในการเรียนพิเศษ ปรากฏการณ์เรียนติวพิเศษคือได้เข้าเติม ความเหลื่อมล้ำของฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวยิ่งขึ้น ครอบครัวที่มีเงินสามารถให้ ลูกเรียนโรงเรียนติวก็ได้ผลก็ จะยิ่งได้ ประโยชน์ยิ่งขึ้น เด็กที่ไม่มีโอกาสเรียนก็จะ สอบเข้าไม่ได้ดังประสงค์ ไม่สามารถ “ยก” ตนเองและครอบครัวขึ้นมาได้เลย

สำหรับประเทศไทยอย่านึกว่าโรงเรียนติว พิเศษมีเฉพาะที่สยามสแควร์ และศูนย์การค้า ใหญ่ๆ ในกรุงเทพฯ เท่านั้น อยากบอกว่ามี เกือบทุกจังหวัด เวลาปิดเทอมใหญ่และเล็ก เด็กจากอำเภอรอบนอกจะมาเข้าบ้านหรืออยู่ กับญาติเพื่อเรียนโรงเรียนติวเพื่อให้สอบเข้า โรงเรียนใหญ่ ประจำจังหวัดหรือเข้า มหาวิทยาลัยในภูมิภาคต่างๆ หรือในกรุงเทพฯ

น้ำจิ้มอาหารสมอง

ถ้าจะให้สังคมไทยน่าอยู่โดยมีความสุข กันทั่วหน้าแล้ว คนอยากทำความดีในบ้าน เรา ต้องสามารถทำได้ทันที โดยไม่ต้องขอ “อนุมัติ”

ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี

ได้ แม้แต่ในอำเภอใหญ่ๆ บางแห่งก็มีเด็กจาก ตำบลรอบนอกมาเข้าโรงเรียนติวพิเศษเช่น เดียวกัน

ตราบที่การสอนที่โรงเรียนไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการของเด็กได้ อย่างตรงใจและอย่างได้ผล และตราบ ที่ การออกข้อสอบยังเปิดช่องให้ ประโยชน์แก่ผู้รู้จักกลยุทธ์ของการ ตอบข้อสอบแล้ว ตราบนั้นก็จะมี โรงเรียนติวพิเศษเสมอเพื่อให้พ่อแม่ผู้ ปกครองได้มีโอกาสจ่ายเงิน ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

โรคเรื้อน (Leprosy) มีอีกชื่อว่า Hansen's Disease (HD) มาจากคำว่า Lepi ในภาษา กรีกซึ่งหมายถึง “เกล็ดปลา” (เดาว่าคงเหมือนผิวของคนเป็นโรคเรื้อน) เป็นโรคที่ติดต่อ กันผ่านแบคทีเรีย ร้อยละ 95 ของมนุษย์มีภูมิคุ้มกันโดยธรรมชาติ เพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ที่อาจติดเชื้อโรคนี้จากการสัมผัสผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดและเป็นเวลานาน ปัจจุบันรักษาได้ชะงัด แต่กระนั้นก็ตามยังมีคนในโลกประมาณ 2-3 ล้านคนที่พิการอย่างถาวรเพราะโรคเรื้อน

คำถามที่นักประวัติศาสตร์ยังหาคำตอบไม่ได้จนเมื่อไม่นานมานี้ก็คือ ที่ใดเป็นแหล่งกำเนิด ของโรคเรื้อน จากหลักฐานที่มี โรคเรื้อนถูกเอ่ยถึงเป็นครั้งแรกในยุโรปโดยไม่มีการบันทึกไว้ เป็นหลักเป็นฐานประมาณ 400 ปีก่อนคริสตกาล (2,400 ปีก่อน) หลังจากที่พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาหาราชยกทัพกลับจากไปตีอินเดียเล็กน้อย

กษัตริย์กรีกชื่ออเล็กซานเดอร์องค์นี้เป็นลูกศิษย์ของอริสโตเติล เป็นนักการทหารเรื่อ นามของโลก บุคตีและยึดดินแดนทางตะวันออกตั้งแต่ตุรกี เมโสโปเตเมีย ไปจนถึงอินเดีย นักประวัติศาสตร์บางส่วนเชื่อว่าเชื้อโรคเรื้อนติดกลับมาที่กองทัพของพระเจ้า อเล็กซานเดอร์เมื่อไปรบที่อินเดีย อย่างไรก็ตามก็เมื่อเร็วๆ นี้มีการพบซากกะโหลกและกระดูกฟอสซิลที่มีฟัน และรากที่ค่อนข้างสมบูรณ์จากแหล่งขุด Balathal ใกล้ Udaipur ในทางตะวันตกเฉียง เหนือของอินเดีย

การพิสูจน์โดย Gwen Robbins นักมานุษยวิทยาแห่ง Appalachian State University ยืนยันว่าการติดเชื้อมีอายุประมาณ 4,000 ปี มีลักษณะของความเสื่อมดังที่พบกันทั่วไปในคนที่ เป็นโรคเรื้อน

เขาบอกว่าการพบนี้สอดคล้องกับเนื้อความในบทสวดในภาษาสันสกฤตที่มีชื่อว่า Atharva Veda ซึ่งประพันธ์ขึ้นเมื่อประมาณ 1,550 ปีก่อนคริสตกาล (เมื่อประมาณ 3,560 ปีก่อน) ซึ่งกล่าวถึงโรคเรื้อน แต่ยังมีคนสงสัยในการตีความเพราะมีหลักฐานอีกชิ้นว่ามี การเขียนบันทึกถึง โรคเรื้อนจริงจึงเมื่อ 600 ปีก่อนคริสตกาล (2,600 ปีก่อน)

การพบครั้งนี้จึงยืนยันได้ว่าอินเดียเป็นแหล่งกำเนิดของโรคเรื้อน หรือ อย่างน้อยก็เป็นสถานที่ ที่มีหลักฐานว่าพบเป็นครั้งแรกที่นี่ มีความเป็นไปได้ ว่าโรคเรื้อนอาจมีมาตั้งแต่เมื่อ 50,000 ปีก่อนตอนที่มนุษย์เริ่มอพยพออก จากทวีปแอฟริกาซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของมนุษย์สู่ทวีปอื่นๆ ก็เป็นไปได้